

Да ли је ЕУ уопште алтернатива?

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 27 април 2010 13:58

Из личног и историјског искуства знам да је најтеже рећи да је цар го и најопасније бити петао који прерано кукуриче. И како пролазе они који дирну у свете краве, табуе и тотеме. Али ваљда је то крст и судбина "критичког интелектуалца". Или би макар требало да буде. У сваком случају, хоћу да кажем следеће: мислим да више уопште није питање да ли ЕУ има или нема алтернативу, већ је питање да ли је, у овом часу, из Србије гледано, ЕУ још уопште нека реална алтернатива.

Па зар баш сад када је у Србији постигнут консензус о нашем „европском путу“? Сада, кад око седамдесет одсто грађана подржава улазак Србије у ЕУ и када су се око тога сагласиле две најјаче странке! Сада, кад око тога постоји фактички консензус свих у власти, као и већине опозиције!?

Да, сада. Кад већ није било памети и поштења да се о томе мисли и да се то питање озбиљно размотри онда када је могло и требало. А политички консензуси су релативна и дискутабилна ствар, поготово када се базирају на необавештености, полуистинама и дезинформацијама. Уосталом, отприлике исти овакав, а наизглед и много већи консензус од овога о придруживању Унији, постојао је и крајем осамдесетих година прошлог (Милошевић), као и почетком овог века (Коштуница, ДОС), па смо видели како се све завршило.

Пре свега, толики проценат „за ЕУ“ је више последица непостојања снаге која би јасно и гласно рекла да се противи уласку Србије у Унију. То се не усуђује да каже чак ни ДСС, већ званично остаје при еуфемизму да би се са ЕУ требало „разјаснити поводом Косова и Метохије“. Не кажу то експлицитно ни радикали. А све и када би рекли, њихов глас из различитих разлога данас не сеже предалеко и нема одговарајућу тежину. Тако се ствара једно врзино коло у којем политичари заплашени, наводно, масовним про-ЕУ расположењем грађана не смеју ни да помисле да се изјасне против уласка у Унију, а онда се обични грађани, с обзиром на то да се ЕУ прича сервира као фактички једина игра у граду, по принципу „куд сви Турци...“, такође изјасне за ЕУ. А онда се политичари на то "расположење јавности" позивају – и тако у круг.

Наравно, има и других разлога. Пре свега, помало натегнуто али политички и психолошки ефикасно изједначавање Европске уније/заједнице са Европом, а Европе са „бољим животом“, високим стандардом, чистим клозетима и социјалном државом.

Да ли је ЕУ уопште алтернатива?

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 27 април 2010 13:58

Тако су у Србији данас ватрени еврофили и они који помало жале за временом комунизма и који у Унији препознају нешто од оних интернационалистичких и солидаристичких идеала њихове младости, али и они који у чланству у њој виде спас од „комунистичког наслеђа“ и „авети балканске прошлости“. (Помало слично ситуацији с краја осамдесетих када су Милошевићев успон подржали и тврдо комунистички и националистички и либерално настројени интелектуалци.)

Мало површност, пропаганда и опортунизам, а мало разочарање у тзв. националну политику деведесетих. Мало страх да се не испадне "ретроградан", „сељак“, "заостао" и „глуп у друштву“. Мало необавештеност о реалности и проблемима са којима се Унија суочава, мало одсуство свести о постојању било какве озбиљне алтернативе. Мало преусмеравање антизападног расположења према НАТО и Сједињеним Државама, уз посредно амнестирање водећих ЕУ земаља од одговорности за бомбардовање и подршку косовској независности – све су то елементи мозаика званог "српско европско опредељење".

Али када мало загребете испод површине, када зађете мало дубље испод тог једноставног „Да ли подржавате улазак Србије у ЕУ“, откривају се читави снопови евро-скептицизма, нелогичности и парадокса. Не само да већински нису спремни да изруче Ратка Младића Хашком трибуналу и двотрећински одбијају било какву помисао о "трампи Косово за ЕУ", него у тек нешто мањем проценту оптирају и за "савез са Русијом", а око половине и за чланство у Покрету несврстаних.

При свему томе, мало њих искрено верује у то да ћемо до чланства у ЕУ уопште стићи. И, поштено говорећи – не греше много. Хрватска ће се вероватно провући. Али за њу су, када је загустило и када је Словенија кренула да Хрватску блокира због пограничног спора, код словеначког премијера интервенисали немачка канцеларка и римски папа ЛИЧНО. Да ли ико нормалан верује да би се ико потресао и интервенисао са тих или неких сличних адреса када би неко, сутра-прекосутра, кренуо да блокира Србију? Тим пре што смо, и што ћемо у међувремену, све што би странце могло занимати, закључно са "Телекомом", већ увелико дати и продати много пре него што се Унији приближимо.

Другим речима, хајде да водимо отворену и искрену расправу о предностима и недостацима једностраног ЕУ опредељења. Хајде да разговарамо о реалним шансама да под овим околностима у којима се налазимо (косовско питање, проблеми са суседима, стални притисци на Србе у Црној Гори и Републици Српској) Србија у догледној

Да ли је ЕУ уопште алтернатива?

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 27 април 2010 13:58

будућности уђе у ову и овакву ЕУ, са свим њеним проблемима, отвореним и прикривеним унутрашњим поделама и сукобима. Хајде да размишљамо о алтернативним решењима. Русији, Кини, Брику, Турској, несврстанима... А, пре свега, да порадимо мало на себи и на упристојавању сопствене државе.

Само немојмо да се унапред дисквалификујемо, лажемо и обмањујемо.